

[Sundhedsministeren]

tegreret element i denne behandling, skal Zofran udleveres vederlagsfrit til de pågældende patienter.

Det blev herved fastslået, at kemoterapi/strålebehandling i de tilfælde, hvor behandling med Zofran er indiceret, er en sygehusopgave. Heraf følger, at denne behandling i henhold til sygehuslovens § 5 skal ydes vederlagsfrit. Det indebærer også, at de lægemidler, der anvendes i forbindelse med kemoterapien, skal udleveres vederlagsfrit til patienterne.

Hovedparten af patienter i kemoterapibe-handling modtager behandlingen i form af injektioner. Denne behandling er altid en sygehusopgave, uanset om patienten er udskrevet fra hospitalet og således behandles ambulantly med kemoterapi. Denne ambulante kemoterapi er derfor gratis for patienten.

En mindre andel af patienter i kemoterapi-behandling modtager denne i peroral form (f.eks. som tabletter eller kapsler). Denne behandling er derfor ikke altid en sygehusopgave. En del af disse patienter køber lægemidlerne på apoteket med 75 pct. sygesikringstilskud. Der kan derudover ydes tilskud til patientens egenbetaling efter reglerne i pensions- og bistandsloven, for så vidt betingelserne for hjælp efter disse bestemmelser i øvrigt er opfyldt.

Spm. nr. S 920

Til *fiskeriministeren* (23/3 94) af:

Niels Højland (FP):

»Kan ministeren redegøre for det forhandlingsforløb, der har betydet, at Sverige i forbindelse med optagelsesforhandlingerne med EU fik tilkæmpet sig en større kvote af torsk i Østersøen på bekostning af danske fiskere, samt redegøre for konsekvenserne, herunder de økonomiske, af den løsning, der tilsyneladende er fundet herpå?«

Begrundelse

Spørgeren er interesseret i at få ministerens redegørelse for, hvordan det kunne ske, at Sverige fik tilkæmpet sig en større kvote torsk i Østersøen under optagelsesforhandlingerne med EU, da der bl.a. har været flere forlyden-der fremme om, at det græske formandskab bevidst har forhandlet en aftale igennem, der kunne skabe splid mellem de nordiske lande.

Endvidere ønsker spørgeren de økonomiske konsekvenser belyst, både på kort og på lang sigt, af den løsning, der tilsyneladende er fundet. Af dagspressen fremgår det, at løsningen skulle være, at EU tilkøber sig en mængde fisk svarende til den mængde, Sverige fik tilkæmpet sig ved optagelsesforhandlingerne. Det ønskes i svaret oplyst, hvordan ministeren vurderer chancerne for, at noget andet Østersøland er rede til at sælge af sin ration fisk til EU, til hvilken forventet pris, og hvem betaleren bliver.

Spørgeren har forståelse for, hvis ministeren lader udenrigsministeren besvare en del af spørgsmålet.

Svar (8/4 94):

Fiskeriministeren (Bjørn Westh):

Under forhandlingerne med Sverige om vilkårene for medlemskab af EU gik EU's forhandlere ud over det mandat, som medlemslandene havde givet vedrørende fordeling af torsk i Østersøen. Resultatet blev, at Sverige opnåede en andel, der øges fra 35 pct. til 40 pct. af EU's fangstmuligheder af torsk i Østersøen ud over 50.000 t.

Dette resultat blev aldrig forelagt for medlemslandene endsige accepteret af dem, men fremgik af forhandlingsdokumenterne, der nogle dage efter forhandlingernes afslutning blev fremlagt.

Danmark og Tyskland reagerede omgående ved at rejse sagen i Rådet. På mødet den 22. marts 1994 erkendte Kommissionen og formandskabet, at der var begået en fejl i forhandlingerne med Sverige, og at Danmark og Tyskland måtte holdes skadesløse herfor.

Resultatet blev, at EU tilvejebringer kompenserende mængder torsk til Danmark og Tyskland i et omfang, der svarer til fiskeriret-tigheder til Sverige ud over 35 pct.

Med den nuværende bestandssituation i Østersøen er kompenserende tildelinger ikke aktuelle. Jeg har imidlertid forventning om en stigende torskebestand i de kommende år, hvilket vil udløse kompenserende mængder torsk til Danmark og Tyskland.

Med stigende fangstmuligheder i Østersøen vil det være muligt for EU at forhandle sig til ekstra tildelinger i polsk og russisk farvand samt i de baltiske republikers farvande.